

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1968

18 JUILLET 1968

PROPOSITION DE LOI

créant un statut des enrôlés de force
dans la Wehrmacht.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Pendant la guerre 1940-1945, sous l'annexion arbitraire des cantons de l'est par l'Allemagne, la population masculine, fut enrôlée de force dans la Wehrmacht, ou dans une organisation para-militaire allemande. Sur les 8 700 hommes mobilisés de force, 2 000 furent tués ou portés disparus, tandis 1 600 d'entre eux rentraient au foyer frappés d'une invalidité. Ces invalides sont actuellement dédommagés comme victimes civiles de la guerre.

Après la guerre 1914-1918, les anciens combattants allemands des cantons de l'est furent mis, sur le même pied que les anciens combattants belges. En 1945 il n'en a pas été ainsi. Au contraire dans l'état d'esprit de la répression de l'incivisme, la distinction, combien nécessaire, n'a pas été faite, entre le régime de l'annexion des cantons de l'est par les Allemands avec l'application rigoureuse des lois allemandes, et l'occupation du territoire belge.

Alors qu'au Grand-Duché de Luxembourg et en France pour les Alsaciens-Lorrains, les enrôlés de force, jouissent en matière d'indemnisation, du même statut que les autres combattants nationaux, en Belgique cette catégorie de personnes est soumise aux lois de répression de l'incivisme.

Nous pensons que vingt-cinq ans après les faits, et ayant pu juger ceux-ci avec le recul du temps nécessaire, il est devenu indispensable de reconnaître, la situation de fait dans laquelle ces compatriotes se sont trouvés pendant cette période cruciale de leur vie.

Notre proposition de loi tend à faire reconnaître cette situation particulière par la création d'un statut spécial pour les enrôlés de force, et leur accorde certains avantages qui sont octroyés aux combattants belges.

G. SCHYNS.

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1968

18 JULI 1968

WETSVOORSTEL

tot invoering van een statuut van de onder dwang
bij de Wehrmacht ingelijfd.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Gedurende de oorlog 1940-1945 werden de mannelijke inwoners van de willekeurig bij Duitsland aangehechte Oostkantons onder dwang bij de Wehrmacht of bij een Duitse paramilitaire organisatie ingelijfd. Van de 8 700 onder dwang gemobiliseerde mannen zijn er 2 000 gedood of als vermist opgegeven, terwijl 1 600 onder hen als invalide teruggekeerd zijn. Deze invaliden worden thans als burgerlijk slachtoffer vergoed.

Na de oorlog 1914-1918 werden de Duitse oud-strijders uit de Oostkantons op dezelfde voet gesteld als de Belgische oud-strijders. Hetzelfde gebeurde niet in 1945. Integendeel, wegens de toenmalige geestesgesteldheid inzake de bestraffing van het incivisme, liet men na een onderscheid te maken tussen het regime van de annexatie der Oostkantons door de Duitsers onder de strenge toepassing van de Duitse wetten, en de bezetting van het Belgische grondgebied.

In het Groothertogdom Luxemburg en in Elzas-Lotharingen heeft men inzake vergoeding geen onderscheid gemaakt voor de onder dwang ingelijfd, en dezen genieten er hetzelfde statuut als de andere oud-strijders; in België heeft men die categorie van personen aan de represieswetten inzake incivisme onderworpen.

Vijftientwintig jaar na de feiten — nu wij die met de nodige afstand kunnen beoordelen — menen wij dat het onontbeerlijk geworden is om de feitelijke toestand waarin die landgenoten zich gedurende die moeilijke periode in hun leven bevonden, te erkennen.

Ons wetsvoorstel strekt ertoe die bijzondere toestand te erkennen, door een speciaal statuut voor de onder dwang ingelijfd in het leven te roepen en dezen bepaalde voordelen welke de Belgische oud-strijders genieten, toe te kennen.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Les personnes de nationalité belge, au sens de l'article 1er §§ 4 et 5, de la loi du 15 mars 1954 sur les pensions de dédommagement des victimes civiles de la guerre, qui furent enrôlées de force dans la Wehrmacht ou dans une organisation para-militaire allemande pendant la période de l'annexion arbitraire d'une partie du territoire par les allemands pendant la guerre 1940-1945, peuvent faire valoir leurs droits aux dispositions de la présente loi, qui crée un statut des enrôlés de force dans la Wehrmacht.

Art. 2.

La preuve de l'enrôlement de force dans la Wehrmacht, ou dans une organisation para-militaire allemande peut être apportée par toute voie de droit.

Art. 3.

Le statut d'enrôlé de force dans la Wehrmacht est reconnu aux personnes visées à l'article 1er, pour autant qu'elles jouissent de leurs droits civils et politiques, et qu'elles en font la demande au Ministre qui a l'Administration des victimes civiles de la guerre dans ses attributions.

A cette fin, il est créé une commission compétente chargée de statuer sur tous les droits qui découlent de la présente loi.

Art. 4.

Cette commission sera composée de cinq membres, dont un président magistrat, deux membres désignés par le Ministre, et deux membres représentant l'organisation des invalides et ayants droit de la guerre 1940-1945 des régions d'Eupen, Malmédy et St-Vith.

Ces membres seront nommés par le Ministre qui a les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions.

Art. 5.

L'attribution de cette reconnaissance sera concrétisée par la délivrance d'une carte d'enrôlé de force dans la Wehrmacht et d'ayant droit, dont la forme sera arrêtée par le Ministre qui a les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions.

Art. 6.

Les personnes qui ont contracté une invalidité, suite à cet enrôlement de force dans la Wehrmacht ou dans une organisation para-militaire allemande, et qui jouissent du statut prévu à l'article 3, peuvent obtenir dédommagement du préjudice subi sur base des dispositions de la loi du 15 mars 1954, accordant dédommagement aux victimes civiles de la guerre. Les clauses d'exclusion prévues aux articles 28 et 32 de cette loi ne sont pas applicables aux personnes et ayants droit qui peuvent bénéficier des dispositions de l'article 3 précité.

WETSVOORSTEL

Art. 1.

De personen van Belgische nationaliteit als bedoeld in artikel 1, §§ 4 en 5, van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelepensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945, die in de periode van wederrechtelijke aanhechting van een gedeelte van het grondgebied door de Duitsers tijdens de oorlog 1940-1945 onder dwang werden ingelijfd in de Wehrmacht of in een Duitse paramilitaire organisatie, kunnen aanspraak maken op de voordelen van de onderhavige wet, die voorziet in het Statuut van de onder dwang in de Wehrmacht ingelijfden.

Art. 2.

De inlijving onder dwang in de Wehrmacht of in een Duitse paramilitaire organisatie kan door alle rechtsmiddelen worden bewezen.

Art. 3.

Het statuut van onder dwang in de Wehrmacht ingelijfde wordt toegekend aan de bij artikel 1 bedoelde personen, voor zover die het genot hebben van hun burgerlijke en politieke rechten en de toekenning ervan vragen aan de Minister tot wiens bevoegdheid het Bestuur van de burgerlijke oorlogsslachtoffers behoort.

Daartoe wordt een bevoegde commissie ingesteld, die tot opdracht heeft zich over alle uit de onderhavige wet voortvloeiende rechten uit te spreken.

Art. 4.

Die commissie bestaat uit vijf leden, onder wie de Voorzitter die een magistraat is, twee door de Minister benoemde leden en twee leden die de vereniging van de invaliden en rechtverkrijgenden van de oorlog 1940-1945 uit de gewesten Eupen, Malmédy en Sankt-Vith vertegenwoordigen.

Die leden worden benoemd door de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren.

Art. 5.

De erkenning geschiedt concreet door de aflevering van een kaart van onder dwang bij de Wehrmacht ingelijfde en van rechtverkrijgende, waarvan de vorm bepaald wordt door de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren.

Art. 6.

De personen die, ingevolge die gedwongen inlijving bij de Wehrmacht of bij een Duitse paramilitaire organisatie, een invaliditeit hebben opgelopen en het voordeel genieten van het bij artikel 3 bedoelde statuut, kunne voor het ondervonden nadeel herstelvergoeding bekomen op grond van de bepalingen van de wet van 15 maart 1954, waarbij aan de oorlogsslachtoffers herstelvergoedingen worden toegekend. De in de artikelen 28 en 32 van die wet opgenomen uitsluitingsbepalingen zijn niet van toepassing op de personen en die rechtverkrijgenden die het voordeel kunnen genieten van het bepaalde in voornoemd artikel 3.

Art. 7.

Les titulaires du statut prévu à l'article 3, qui jouissent d'une pension de dédommagement en vertu de l'article 6, peuvent à tout moment introduire auprès de l'Administration des victimes civiles de la guerre, une demande de revision de leur taux d'invalidité.

Les personnes qui jusqu'à présent furent exclues du bénéfice de cet avantage peuvent introduire une nouvelle demande dans un délai d'un an après l'entrée en vigueur de la présente loi.

Art. 8.

Les ayants droit de personnes décédées, suite à cet enrôlement de force, tels qu'elles sont déterminées par l'article 12 § 4, de la loi du 15 mars 1954, peuvent bénéficier des dédommagements prévus à l'article 6, pour autant que la personne décédée aurait pu obtenir, à titre posthume, le bénéfice des dispositions prévues à l'article 3.

Art. 9.

La veuve bénéficiaire d'une pension d'ayant droit en vertu de l'article 6, qui a perdu cet avantage suite à son remariage, et dont le second mari est décédé peut, dès son second veuvage, obtenir à nouveau la pension de veuve qui lui avait été retirée.

Art. 10.

Les titulaires qui jouissent du présent statut et des avantages prévus à l'article 6 peuvent obtenir des soins médicaux et pharmaceutiques entièrement gratuits.

Art. 11.

Les titulaires qui jouissent du présent statut, peuvent bénéficier des dispositions des lois coordonnées du 3 août 1919 et 27 mai 1947 relatives aux droits de priorité pour l'accession aux emplois publics.

Art. 12.

Les titulaires du présent statut, qui, par suite de leur enrôlement de force dans la Wehrmacht, ont été écartés temporairement de leur emploi, ou dont l'entrée en service a été retardée par ce fait, en tant qu'agent de l'Etat d'un service public, d'une province ou d'une commune, bénéficient d'une bonification d'ancienneté égale à la période d'éloignement de leur emploi ou d'entrée tardive.

Art. 13.

Les titulaires du présent statut peuvent obtenir leur pension dès l'âge de 60 ans, suivant les dispositions des arrêtés royaux du 15 mai 1965 en matière de pension des salariés et indépendants.

Art. 14.

La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 1969.

27 juin 1968.

Art. 7.

De personen die het genot hebben van het in artikel 3 bepaalde statuut en aan wie krachtens artikel 6 een herstellpensioen is verleend, kunnen te allen tijde een aanvraag tot herziening van hun invaliditeitsgraad indienen bij het Bestuur van de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

De personen die tot op heden uitgesloten waren van dit voordeel kunnen een nieuwe aanvraag indienen binnen een termijn van één jaar na de inwerkingtreding van deze wet.

Art. 8.

De rechtverkrijgenden van personen die, zoals omschreven in artikel 12, § 4, van de wet van 15 maart 1954, ingevolge die gedwongen inlijving zijn overleden, kunnen de in artikel 6 bepaalde herstellvergoedingen genieten voor zover de overleden persoon postuum het voordeel had kunnen bekomen van het bepaalde in artikel 3.

Art. 9.

De weduwe die op grond van artikel 6 een pensioen als rechtverkrijgende genoot en dat pensioen verloren heeft omdat ze hertrouwd is, kan, indien haar tweede echtgenoot overleden is, opnieuw het haar ontnomen weduwepensioen genieten zodra zij voor de tweede maal weduwe geworden is.

Art. 10.

De personen die het genot hebben van het onderhavige statuut en van de in artikel 6 bepaalde voordelen, kunnen een volledig kosteloze medische en farmaceutische verzorging bekomen.

Art. 11.

De personen die het genot hebben van het onderhavige statuut, kunnen aanspraak maken op de bepalingen van de gecoördineerde wetten van 3 augustus 1919 en 27 mei 1947 tot toekenning van prioriteitsrechten bij het begeven van de openbare betrekkingen.

Art. 12.

De personen die het genot hebben van het onderhavige statuut en die, ingevolge een gedwongen inlijving bij de Wehrmacht, tijdelijk uit hun ambt zijn geweerd, of wier indiensttreding als personeelslid van het Rijk, van een overheidssdienst, van een provincie of van een gemeente dientengevolge vertraagd werd, genieten een anciënniteitsbijslag die overeenstemt met de periode tijdens welke zij uit hun ambt werden geweerd of tijdens hun indiensttreding werd uitgesteld.

Art. 13.

De personen die het genot hebben van het onderhavige statuut, kunnen vanaf de leeftijd van 60 jaar een pensioen bekomen overeenkomstig de koninklijke besluiten van 15 mei 1965 betreffende de pensioenen der werknemers en der zelfstandigen.

Art. 14.

Deze wet treedt in werking op 1 januari 1969.

27 juni 1968.